

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 38.

Vydána dne 22. prosince 1952.

Cena Kčs 5.—.

O B S A H:

(84.—86.) 84. Zákon o organizaci peněžnictví. — 85. Zákon o pojišťovnictví. — 86. Zákon o kontrolní a revizní správě ministerstva financí.

84.

Zákon

ze dne 11. prosince 1952
o organizaci peněžnictví.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Základní ustanovení.

§ 1.

Státní plán rozvoje národního hospodářství ukládá peněžnictví, aby provádělo kontrolu korunou nad výrobou a oběhem zboží, nad prováděním investic, nad plněním plánu zásobování a odbytu, nad plněním plánu snížení vlastních nákladů a plánu produktivity práce, nad zrychlováním obratu oběžných prostředků, nad uskutečňováním zásady hospodárnosti a nad upevňováním a dodržováním zásad chozrasčotu. Ukládá mu dále, aby byla věnována péče vzrůstu úspor pracujících a jejich využití k budování socialistického hospodářství. Aby peněžnictví mohlo účinněji plnit všechny tyto úkoly, provádějí se změny v jeho organizaci.

§ 2.

Peněžní a úvěrovou soustavu tvoří státní peněžní ústavy, kterými jsou

1. Státní banka československá,
2. Investiční banka,
3. státní spořitelny.

§ 3.

(1) Státní banka československá je jedinou emisní bankou, bankou pro poskytování krátkodobých úvěrů a pokladním a zúčtovacím ústředím Československé republiky jak na území republiky tak i ve styku s cizinou.

(2) Investiční banka provádí financování investic a poskytování dlouhodobého úvěru.

(3) Státní spořitelny pečují především o sběr peněžních úspor pracujících ve formě vkladů a státních půjček a spravují je. Další úkoly stanoví jim ministerstvo financí.

§ 4.

Státní peněžní ústavy jsou samostatné právnické osoby. Neručí za závazky státu, leč by výslovně takovou záruku převzaly. Stát ručí za závazky státních peněžních ústavů, pokud je tak výslovně stanoveno.

§ 5.

Ministerstvo financí může se souhlasem vlády ponechat v činnosti některé dosavadní peněžní ústavy v nezměněné právní formě, změnit jejich právní formu, zrušit je, nebo zřídit nové peněžní ústavy a určit jejich právní formu.

§ 6.

(1) Státní peněžní ústavy požívají právní ochrany a oprávnění, která přísluší národním podnikům.

(2) Výpisy z knih státních peněžních ústavů jsou vykonatelným exekučním titulem.

Část druhá.

Státní banka československá.

§ 7.

Státní banka československá podléhá vrchnímu vedení ministra financí.

§ 8.

Státní banka sestavuje a předkládá návrhy úvěrového a pokladního plánu ministru financí, který je po projednání předkládá ke schválení vládě.

§ 9.

(1) Státní banka má statutární fond, všeobecný rezervní fond, fond základních prostředků a odpisový fond.

(2) Státní banka může se souhlasem ministra financí zřizovat i jiné fondy.

§ 10.

(1) Statutární fond činí 5 miliard Kčs a slouží k zabezpečení závazků banky. Vláda může podle potřeby statutární fond zvýšit a určit, z jakých prostředků se zvýšená část statutárního fondu doplní.

(2) Do všeobecného rezervního fondu plynou příjmy ze zisku tak dlouho, až dosáhne výše statutárního fondu.

§ 11.

(1) Zisk, který zůstane po přidělech fondům, zřízeným podle § 9 odst. 2, a po odečtení příspěvků stanovených zákony, rozdělí se tak, že všeobecnému rezervnímu fondu připadne 50% a 50% se odvede do státního rozpočtu.

(2) Ztráta Státní banky se hradí z příslušných fondů; pokud fondy k úhradě ztráty nestačí, hradí ji stát.

§ 12.

Státní banka vykonává svou činnost a organizuje svou práci podle zákona č. 31/1950 Sb., o Státní bance československé, podle statutu Státní banky, který schvaluje vláda, a také podle pokynů vlády a směrnic ministra financí.

Část třetí.

Investiční banka.

§ 13.

(1) Investiční banka přestává být národním podnikem a organizuje se jako státní peněžní ústav. Je podřízena ministerstvu financí. Zřídí pobočky ve všech sídlech krajských národních výborů a těch okresních národních výborů, v jejichž obvodu to rozsah investiční činnosti vyžaduje.

(2) Organizaci, působnost a hospodaření Investiční banky stanoví statut, který vydá vláda. Jinak zůstává v platnosti zákon č. 183/1948 Sb., o Investiční bance, ve znění zákona č. 61/1950 Sb.

Část čtvrtá.

Státní spořitelny.

§ 14.

(1) Dosavadní ústavy lidového peněžnictví se přeměňují na státní peněžní ústavy způsobem dále uvedeným.

(2) Okresní spořitelny a záložny, na Slovensku okresní spořitelny a pokladnice, jakož i Spořitelny a záložny v Praze a v Brně se přeměňují na státní spořitelny. Obvod a sídlo státní spořitelny jsou zpravidla totožné s obvodem a sídlem okresního národního výboru. Z důvodů hospodářské účelnosti mohou obvod a sídlo státní spořitelny být stanoveny odchýleně; podrobnosti upraví statut.

(3) Spořitelny a záložny a záložny-kampeřičky, na Slovensku spořitelny a pokladnice a úvěrní družstva, se sloučí universální sukcesi bez likvidace se státní spořitelnou v sídle příslušného okresního národního výboru a stávají se jejími pobočkami nebo jednatelstvími. Pobočky mají označení „Státní spořitelna“ s údajem sídla pobočky. Obvod pobočky nebo jednatelství je totožný s územím jedné nebo více obcí nebo části obce podle určení státní spořitelny.

§ 15.

(1) Činnost státních spořitelen řídí a dozor nad nimi vykonává ministerstvo financí; k tomu účelu se zřizuje v ministerstvu financí hlavní správa státních spořitelen a v pověření ministerstva financí oblastní správa státních spořitelen. V sídlech krajských národních výborů se zřizují krajské správy státních spořitelen jako střediska řídicí, plánovací a kontrolní. Hlavní správa sestavuje jednotný rozpočet, který schvaluje ministr financí.

(2) Organizaci, působnost a hospodaření hlavní správy, oblastní správy a krajských správ, jakož i státních spořitelen, určí statut, který vydá vláda.

§ 16.

Národní výbory, zejména krajské a okresní, spolupracují s krajskými správami státních spořitelen, napomáhají jim při plnění jejich úkolů, upozorňují je na případné jejich závady a nedostatky a napomáhají je odstranit. Krajské správy státních spořitelen jim však nejsou podřízeny.

Část pátá.

Ustanovení společná.

§ 17.

Ministerstvo financí stanoví úrokovou sazbu ze vkladů a úvěrů, jakož i poplatky a náhrady při provádění peněžních obchodu.

§ 18.

(1) Státní peněžní ústavy mají výhradní právo přijímat pracovní úspory obyvatelstva na vkladní knížky (vkladní listy) v rozsahu stanoveném ministerstvem financí. Za tyto vklady ručí stát.

(2) Vkladní knížka je potvrzením o přijatém peněžním vkladu, upraveným tak, aby byla z něho patrna výše vkladu, jeho změny a jeho konečný stav. Vkladní knížka je cenovým papírem.

§ 19.

Anonymita vkladů je zaručena. Zprávy o vkladních knížkách a vkladech lze podávat jen v případech, kde to stanoví zákonné předpisy.

§ 20.

Pohledávky z vkladů na vkladní knížky a z úroků z těchto vkladů se promlčují ve 20 letech od posledního zápisu ve vkladní knížce. Ministerstvo financí stanoví, ve kterých případech se státní peněžní ústavy nemají promlčení dovolávat.

§ 21.

Vláda může nařízením stanovit v oboru daní úlevy nebo osvobození pro vklady a úroky z nich.

§ 22.

Ministr financí vyhlásí druhy a náležitosti vkladních knížek, způsob výplaty z vkladních knížek a způsob umořování vkladních knížek při zratě a zničení, jakož i podmínky pro přijímání vkladů na běžné účty a pro jiné způsoby ukládání pracovních úspor obyvatelstva.

Část šestá.

Zaměstnanci.

§ 23.

(1) Zaměstnanci státních peněžních ústavů se stávají státními zaměstnanci v oboru působnosti ministerstva financí.

(2) Ministerstvo financí může převádět zaměstnance mezi jednotlivými státními peněžními ústavami.

§ 24.

Zaměstnanci státních peněžních ústavů, jakož i orgány dohlížející na činnost a hospodaření státních peněžních ústavů, jsou povinni zachovávat mlčenlivost ve věcech služebních. Tato povinnost trvá i po ukončení služebního poměru.

Část sedmá.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 25.

(1) Odbor ústavů lidového peněžnictví v Ústřední radě družstev se zrušuje. Potřebný počet zaměstnanců zrušeného odboru přejde do oboru působnosti ministerstva financí, které určí jejich zařazení.

(2) Orgány ústavů lidového peněžnictví, zejména představenstva, dozorní rady a zatímní správy se zrušují.

§ 26.

(1) Povinnost orgánů bývalých ústavů lidového peněžnictví, zejména členů představenstva, dozorní rady a zatímních správ, zachovávat služební tajemství a jejich odpovědnost za škody způsobené neplněním povinností zůstávají nedotčeny.

(2) Nároky z členských podílů bývalých členů ústavů, jichž jsou státní spořitelny právními nástupci, budou vypořádány v případech a způsobem, které stanoví ministr financí směrnicemi.

§ 27.

Na návrh státního peněžního ústavu provedou soudy zápis vlastnických a jiných práv pro československý stát (příslušný státní peněžní ústav) s odvoláním na tento zákon.

§ 28.

Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména

1. ustanovení §§ 16 až 24 zákona č. 143/1930 Sb., o poštovní spořitelně, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
2. zákon č. 181/1948 Sb., o organizaci peněžnictví, s výjimkou § 7 odst. 3, §§ 9 až 11, §§ 14 až 16 a §§ 18 až 21.
3. ustanovení §§ 16 a 17 zákona č. 187/1948 Sb., o Ústřední radě družstev,
4. zákon č. 229/1949 Sb., o vkladních knížkách,

5. ustanovení §§ 5 a 12 a §§ 14 až 16 zákona č. 31/1950 Sb., o Státní bance československé.

§ 29.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede jej ministr financí.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

85.

Zákon

ze dne 11. prosince 1952

o pojišťovnictví.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Aby pojišťovnictví mohlo v souladu s rozvojem národního hospodářství účelně plnit své poslání při budování socialismu, zejména vytvářením pojistného fondu k úhradě škod vznikajících družstvům a místnímu hospodářství i občanům z nahodilých událostí, upravuje se jeho činnost a organizace.

(2) K pojišťovnictví náleží provozování pojištění a zajištění.

Oddíl II.

Provozování pojištění.

Právní poměry.

§ 2.

(1) Československá pojišťovna přestává být národním podnikem a organizuje se jako státní pojišťovací ústav; ústav se nazývá Státní pojišťovna.

(2) Státní pojišťovnu tvoří hlavní správa v ministerstvu financí a její orgány, jimiž jsou oblastní správa pro Slovensko, krajské správy a inspektoráty.

§ 3.

(1) Státní pojišťovna je právnickou osobou; hospodáří podle zásad chozrasčotu a sestavuje samostatnou rozvahu.

(2) Z majetku, který má Státní pojišťovna ve správě, nelze žádat ani dosíci uspokojení pohledávek za státem; stát neručí za závazky Státní pojišťovny.

Činnost.

§ 4.

(1) Státní pojišťovna má na území československé republiky výlučné právo provozovat pojištění majetku a osob formou pojištění povinného i dobrovolného.

(2) Státní pojišťovna se účastní zábranné péče podle směrnic, které vydá ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(3) Výlučné právo Státní pojišťovny provozovat pojištění osob se nedotýká pojišťování dávek podle předpisů o národním pojištění a předpisů obdobných.

§ 5.

(1) Proti škodám požárním, krupobitním a dalším, které určí vláda, jsou povinně pojištěny

- a) národní majetek ve správě národních výborů a zemědělský majetek jimi převzatý podle zvláštních předpisů do vlastního hospodaření,
- b) národní majetek ve správě podniků zapojených na rozpočty národních výborů a bytový majetek v národní správě těchto podniků,
- c) plodiny, hospodářská zvířata a ostatní movité věci jednotných zemědělských družstev.

(2) Národní majetek ve správě státních orgánů, pokud nejde o národní výbory, a ve správě národních podniků se nepojišťuje. Výjimky stanoví vláda na návrh ministra financí.

§ 6.

(1) Vláda stanoví rozsah a podmínky povinného pojištění.

(2) Vláda se může usnést na zavedení dalších druhů povinného pojištění nebo na rozšíření povinného pojištění na další okruh osob. Vláda může také povinné pojištění omezit.

§ 7.

Výpisy z knih Státní pojišťovny o pojistném za povinné pojištění jsou vykonatelným exekučním titulem; pojistné se vymáhá soudní nebo správní exekucí.

§ 8.

Předpisy o pojištění zákonné odpovědnosti za provoz motorových vozidel zůstávají nedotčeny.

§ 9.

Ministerstvo financí určuje, které druhy dobrovolného pojištění mohou být provozovány, a vydává pro ně pojistné podmínky a sazby.

§ 10.

Zaměstnanci Státní pojišťovny jsou státními zaměstnanci v oboru působnosti ministerstva financí.

§ 11.

Spolupráce s národními výbory.

Národní výbory spolupracují s orgány Státní pojišťovny, sledují jejich činnost a pomáhají jim při plnění jejich úkolů.

§ 12.

Statut.

Organisaci a působnost Státní pojišťovny, způsob jejího hospodaření, jakož i druh a výši jejích prostředků stanoví statut, který vydá ministr financí po schválení vládou.

Oddíl III.

Pojištění zahraničních risik
a zajištění.

§ 13.

Organisaci pojišťování zahraničních risik a organisaci zajišťování upraví vláda na návrh ministra financí.

Oddíl IV.

Závěrečná ustanovení.

§ 14.

(1) Státní pojišťovna se zapisuje do podnikového rejstříku jako se zapisují národní podniky.

(2) Zápisy do veřejných knih a do podnikového rejstříku, potřebné k vyznačení skutečností vyplývajících z tohoto zákona, provedou soudy na návrh Státní pojišťovny s odvoláním na tento zákon.

§ 15.

Zrušují se předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména

1. zákon č. 190/1950 Sb., o úkolech a organizaci pojišťovnictví.
2. oddíly B, C, D a E nařízení č. 31/1896 ř. z. a předpisy je měnící a doplňující.
3. nařízení č. 521/1917 ř. z., jímž se stanoví některé změny nařízení ze dne 5. března 1896 č. 31 ř. z., o zakládání, zařízení a hospodaření pojišťoven („pojišťovací regulativ“),
4. vládní nařízení č. 238/1921 Sb., jímž se doplňují předpisy pojišťovacího regulativu o uložení jmění pojišťoven.
5. oddíly B, C, D a E vládního nařízení č. 307/1922 Sb.,
6. zákon č. 147/1934 Sb., o zabezpečení nároků pojistníků v pojištění soukromém a o státním dozoru na soukromé pojišťovny,
7. čl. I a II vládního nařízení č. 331/1942 Sb.

§ 16.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

86.

Zákon

ze dne 11. prosince 1952

o kontrolní a revisní správě ministerstva financí.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K upevnění finanční a rozpočtové kázně a k prohloubení kontroly plnění státního rozpočtu reorganisuje se revisní služba finanční správy, vykonávaná orgány ministerstva financí, pověřencíva financí a krajských ná-

rodních výborů, v ústředně organisovanou kontrolní a revisní službu. Tuto službu vykonává kontrolní a revisní správa ministerstva financí.

§ 2.

(1) Kontrolní a revisní správě přísluší kontrolovat

- a) zda a jak rozpočtové a hospodářské organizace, jakož i ostatní zařízení a organizace zachovávají ustanovení rozpočtových zákonů a předpisů vydaných k jejich provedení, plní své povinnosti ke státnímu rozpočtu a k rozpočtům národních výborů a dbají o plné využití příjmových zdrojů, o plynulost příjmů a o účelné a hospodárné vydávání rozpočtových i vlastních finančních prostředků a ostatních hospodářských prostředků;
- b) jak plní své úkoly finanční orgány, banky, státní spořitelny a Státní pojišťovna;
- c) jsou-li dodržovány mzdové a platové předpisy a předpisy o mzdových fondech a nejsou-li překračovány stavy zaměstnanců;
- d) jak hlavní (vedoucí) účetní vykonávají funkci státního kontrolního orgánu, zejména jak zajišťují provádění dokladových revisí hospodářské a finanční činnosti podřízených účetních jednotek;
- e) zda a jak vnitřní finanční kontroly státních orgánů, organisací a zařízení plní své úkoly.

(2) Při plnění svých úkolů jsou orgány kontrolní a revisní správy povinny opírat se o nejšířší iniciativu pracujících.

§ 3.

(1) K zajištění úkolů kontrolní a revisní správy jsou její orgány oprávněny:

- a) provádět dokladové revise a prohlídky hospodářských prostředků u všech organisací a zařízení;
- b) vstupovat do veškerých místností, zařízení a prostorů, vyžaduje-li to řádné provedení finanční kontroly;
- c) požadovat předložení rozpočtu, plánů a jejich rozpisů, veškerých písemností národohospodářské evidence, jakož i jakýchkoli jiných záznamů, dokladů, dopisů, listin a písemností a tento materiál na místě prověřovat;
- d) žádat o předložení protokolů a jiného materiálu o provedených kontrolách a revisích;

- e) vyžadovat si vysvětlení, svědecké výpovědi a znalecké i jiné odborné posudky;
- f) požadovat od bank a státních spořitelen informace o finančních operacích týkajících se kontrolované organizace nebo zařízení, o stavu a pohybu finančních prostředků na jejich účtech, o výši a čerpání poskytnutých úvěrů a o jejich celkovém finančním stavu;
- g) vzít do úschovy nebo jiným způsobem zabezpečit prověřovaný materiál, hrozí-li nebezpečí jeho ztráty nebo zavlčení.

(2) Veškeré organizace, zařízení, jakož i jednotlivé osoby jsou povinny orgány kontrolní a revisní správy účinně podporovat, poskytovat jim s největším urychlením písemně i ústně potřebné informace a zajistit jim i možnost provedení finanční kontroly na místě.

§ 4.

(1) Soustavu kontrolní a revisní správy tvoří kontrolní a revisní správa ministerstva financí, hlavní revisor pro Slovensko a místní orgány kontrolní a revisní správy.

(2) Místními orgány kontrolní a revisní správy jsou:

- a) hlavní revisoři při krajských národních výborech;
- b) vedoucí revisoři při okresních národních výborech.

§ 5.

(1) Kontrolní a revisní správa ministerstva financí

- a) řídí činnost svých kontrolních orgánů na území celého státu a dohlíží na ni;
- b) kontroluje, zda a jak ministerstva, jiné ústřední úřady, pověřenectva, krajské národní výbory, banky, státní spořitelny, Státní pojišťovna a jim podřízené organizace a zařízení zachovávají ustanovení rozpočtových zákonů a předpisů vydaných k jejich provedení, plní své povinnosti ke státnímu rozpočtu a k rozpočtům národních výborů a dbají o plné využití příjmových zdrojů, o plynulost příjmů a o účelné a hospodárné vydávání rozpočtových i vlastních finančních prostředků a ostatních hospodářských prostředků;
- c) plní ostatní úkoly podle § 2 na území celého státu.

(2) Hlavní revisor pro Slovensko

- a) řídí činnost hlavních a vedoucích revisorů na Slovensku;
- b) kontroluje, zda a jak pověřenectva, krajské národní výbory na Slovensku a jim podřízené organizace a zařízení zachovávají ustanovení rozpočtových zákonů a předpisů vydaných k jejich provedení, plní své povinnosti ke státnímu rozpočtu a k rozpočtům národních výborů a dbají o plné využití příjmových zdrojů, o plynulost příjmů a o účelné a hospodárné vydávání rozpočtových i vlastních finančních prostředků a ostatních hospodářských prostředků;
- c) plní ostatní úkoly kontrolní a revisní správy podle § 2 na Slovensku.

(3) Hlavní revisor při krajském národním výboru

- a) řídí činnost vedoucích revisorů a dohlíží na ni;
- b) kontroluje, zda a jak okresní a místní národní výbory a referáty (oddělení) krajského národního výboru, jakož i organizace a zařízení podřízené národním výborům zachovávají ustanovení rozpočtových zákonů a předpisů vydaných k jejich provedení, plní své povinnosti ke státnímu rozpočtu a k rozpočtům národních výborů a dbají o plné využití příjmových zdrojů, o plynulost příjmů a o účelné a hospodárné vydávání rozpočtových i vlastních finančních prostředků a ostatních hospodářských prostředků;
- c) kontroluje, jak plní své úkoly finanční orgány v obvodu krajského národního výboru;
- d) kontroluje, jsou-li dodržovány mzdové a platové předpisy a předpisy o mzdových fondech a nejsou-li překračovány stavy zaměstnanců;
- e) kontroluje, jak hlavní (vedoucí) účetní vykonávají funkci státního kontrolního orgánu, zejména jak zajišťují provádění dokladových revisí hospodářské a finanční činnosti podřízených účetních jednotek;
- f) kontroluje, zda a jak vnitřní finanční kontroly státních orgánů v obvodu krajského národního výboru a vnitřní finanční kontroly organizací a zařízení podřízených národním výborům plní své úkoly.

(4) Vedoucí revisor při okresním národním výboru

- a) kontroluje, zda a jak místní národní výbory a referáty (oddělení) okresního národního výboru, jakož i organizace a zařízení podřízené okresnímu a místním národním výborům zachovávají ustanovení rozpočtových zákonů a předpisů vydaných k jejich provedení, plní své povinnosti ke státnímu rozpočtu a k rozpočtům národních výborů a dbají o plné využití příjmových zdrojů, o plynulost příjmů a o účelné a hospodárné vydávání rozpočtových i vlastních finančních prostředků a ostatních hospodářských prostředků;
- b) kontroluje, jak plní své úkoly finanční orgány v obvodu okresního národního výboru;
- c) kontroluje, jsou-li dodržovány mzdové a platové předpisy a předpisy o mzdových fondech a nejsou-li překračovány stavy zaměstnanců;
- d) kontroluje, jak hlavní (vedoucí) účetní vykonávají funkci státního kontrolního orgánu, zejména jak zajišťují provádění dokladových revisí hospodářské a finanční činnosti podřízených účetních jednotek;
- e) kontroluje, zda a jak vnitřní finanční kontroly státních orgánů v obvodu okresního národního výboru a vnitřní finanční kontroly organizací a zařízení podřízených okresnímu a místním národním výborům plní své úkoly.

(5) Vedoucí kontrolní a revisní správy může pověřit působností uvedenou v odstavci 1 písm. b) a c) hlavního revisora pro Slovensko nebo místní orgány kontrolní a revisní správy.

§ 6.

(1) O výsledku finanční kontroly sepisují orgány kontrolní a revisní správy protokol, jehož obsah po ukončení kontroly projednají s odpovědnými zástupci kontrolované organizace nebo zařízení.

(2) Výsledky finančních kontrol provedených v ministerstvech, jiných ústředních úřadech, pověřenectvech a u krajských národních výborů předkládá vedoucí kontrolní a revisní správy ministru financí; výsledky jiných finančních kontrol mu předkládá podle jeho pokynů.

(3) Hlavní revisor pro Slovensko projednává výsledky finanční kontroly s pověřencem financí.

(4) Výsledky finančních kontrol u organizačních a zařízení podřízených národním výborům projednávají orgány kontrolní a revisní správy též s finančními referáty těchto národních výborů.

§ 7.

(1) Zjistí-li se při provádění finanční kontroly, že byla státu způsobena škoda, oznámí to vedoucí kontrolní a revisní správy neprodleně ministerstvu státní kontroly.

(2) Vznikne-li při provádění finanční kontroly podezření z trestného činu nebo přestupku, učiní vedoucí kontrolní a revisní správy neprodleně opatření ke stíhání vinníka a oznámí to ministerstvu státní kontroly.

(3) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 uložené vedoucímu kontrolní a revisní správy platí obdobně pro hlavního revisora pro Slovensko a hlavní a vedoucí revisory, kteří o provedených opatřeních zpraví též vedoucího kontrolní a revisní správy.

§ 8.

Ministerstvo financí uvědomí příslušné vedoucí činitele o všech nedostatecích zjištěných během kontroly, o oznámeních učiněných podle § 7 odst. 1, jakož i o opatřeních provedených podle § 7 odst. 2 a dává jim závazné pokyny k jejich odstranění.

§ 9.

(1) Vedoucího kontrolní a revisní správy jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra financí.

(2) Hlavního revisora pro Slovensko jmenuje a odvolává k návrhu pověřence financí a po slyšení vedoucího kontrolní a revisní správy ministr financí.

(3) Hlavní revisor pro Slovensko a hlavní revisori jsou bezprostředně podřízeni vedoucímu kontrolní a revisní správy, vedoucí revisori hlavnímu revisorům.

(4) Osobním úřadem zaměstnanců kontrolní a revisní správy je ministerstvo financí.

(5) Ministerstvo financí převezme v dohodě s ministerstvem vnitra pro výkon finanční kontroly z orgánů dosavadní revisně trestní služby finanční správy u národních výborů potřebný počet zaměstnanců.

§ 10.

(1) Úkoly a činnost kontrolní a revisní správy a jejich orgánů upraví podrobněji ministr financí.

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby pro obvody jednotlivých okresních národních výborů ustanovoval vedoucí revisory postupně podle potřeby.

§ 11.

Zrušují se všechny předpisy o věcech upravených tímto zákonem, zejména zákon č. 186/1948 Sb., o revisní službě finanční správy.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.